

زمین شناسی

چشمه‌های آبمعدنی رادیم‌دار رامسر

نوشتہ :

فخر ایران ناظمی

دانشیار دانشکده علوم - گروه زمین شناسی

چکیده^(۱)

چشمه‌های آبمعدنی گوگردی رامسر از دیر باز با عنوان «آب گرم سخت مر» شناخته شده است. در حقیقت آبهای گرم گوگردی رامسر برای علاج رماتیسم بوده و آب سردی بنام «چشمه آب سیاه» که خیلی اکثیر است^(۲) بواسطه وجود تشعشع گاما در آن برای معالجه بعضی از زخمهای میکروبی نتیجه بخش بوده است.

وجود احتمالی اورانیم در قشرهای تحتانی دور و نزدیک رامسر مساله‌ای است که این مطالعه بعنوان گام اول درباره تحقیق آن انجام گرفته است.

۱ - اندازه‌گیری‌ها و تجزیه‌های آزمایشگاهی این مطالعه از سال ۱۳۵۲ به بعد با همکاری استادان مرکز اتمی دانشگاه و با وسایل آن مرکز انجام گرفته است.

از همکاریها و راهنمایهای ارزنده آقای دکتر پرنیان پور رئیس بخش حفاظت مرکز اتمی صمیمانه سپاسگزارم. از آقای دکتر نخلی رئیس آزمایشگاه الکترونیک مرکز اتمی که در اندازه‌گیری روی زمین همکاری کرده‌اند و از آقای دکتر روحانی نژاد رئیس وقت مرکز اتمی، بسبب تسهیلاتی که برای این تحقیق فراهم^۱ ورده‌اند صمیمانه تشکر می‌کنم.

جزیه‌های شیمیایی در آزمایشگاه آب شناسی دانشکده داروسازی انجام گرفته است. همکاریها و نظرهای مشورتی آقای دکتر غفوری برایم بسیار ارزنده بوده است.

۲ - شناسائی رادیواکتیویته آب معدنی رامسر اولین بار توسط آکهپ تحقیقاتی «اندیس‌های اورانیوم ایران» به سربرستی و. زیکلر فرانسوی (برنامه وزارت صنایع و معادن در سال ۱۳۲۹) با همکاری پروفسور اسل Ostel انگلیسی از Geological Survey انگلستان، آقایان مهندس تقی‌زاده و مهندس آراسته، مهندسین معدن در وزارت‌خانه مزبور پعمل آمدند. اولین بازدید مؤلف در سال ۴۷ - ۴۶ بوده است.

موقع جغرافیائی

چشمه‌های آب معدنی در جنوب شرقی رامسر قرار دارد. برجستگی‌های این محل که منطقه‌ای است مرطوب و جنگلی، بموازات ساحل دریای خزر امتداد می‌پايد. ارتفاع محل در مرکز شهر صفراست جنوب آن که بسرعت ارتفاععش بیشترمی‌شود بصورت تختگاه محتدی است با امتداد کلی WNW – ESE در وسط همین بلندی، چشمه‌های رادیم دار بفواصل مختلف در امتداد خط تقریباً مستقیمی تا یک کیلومتر و نیم بطرف مشرق ظاهر می‌شوند.

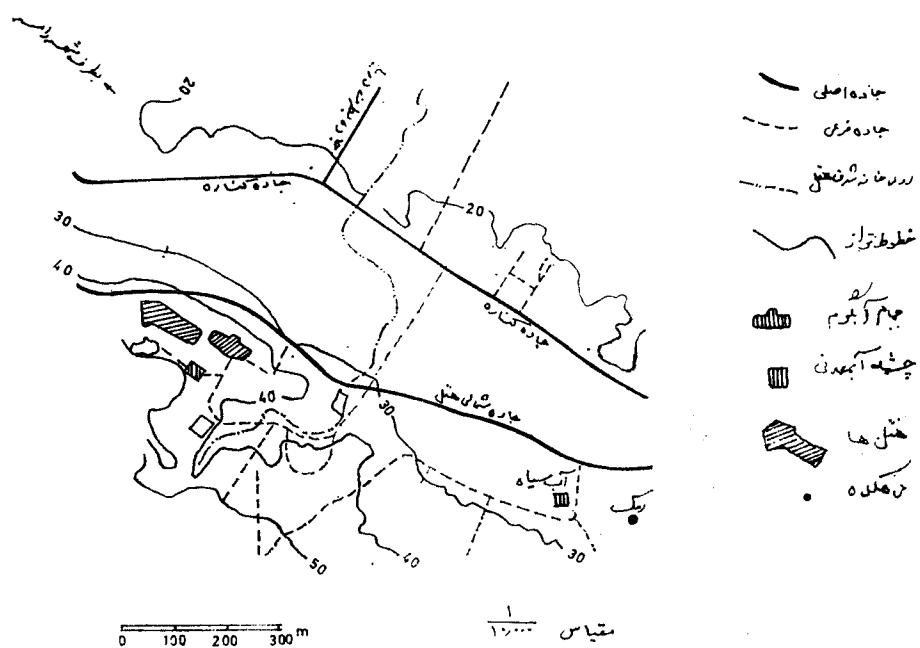
وضع زمین شناسی

تشکیلات زمین شناسی ارتفاعات جنوبی چشمه‌ها از جنس دولومیت کرم رنگی است که در نقشه زمین شناسی ایران به دوره تریاس نسبت داده شده است و سنگی است مترا کم و دارای درزهای زیاد که عبور آب را تسهیل می‌کند. در زیر آن مانند سایر نقاط البرز تشکیلات متعلق به پرموکربنیفر و دونین قرار دارند. این لایه‌ها در چند کیلومتری جنوب رامسر رخنمون دارند. طبقات کامبرین و سنگهای نفوذی مربوط به این دوره در بعضی نقاط جنوب رامسر مثلاً در دامنه علم کوه، بوسیله گسل‌های هورست مانند بالا آمده است. (نقشه زمین شناسی ایران ۱:۲,۵۰۰,۰۰۰). ممکن است چشمه‌های رادیواکتیو رامسر از خلال این تشکیلات قدیمی عبور کرده و باطی مسافت زیاد به رامسر برسد، یا آنکه تشکیلات قدیمی حاوی مواد رادیواکتیو، در زیر زمینهای خود رامسر، بر اثر عوارض زمین شناسی بطبقات سطحی نزدیک شده و در میسر آبهای زیر زمینی قرار گرفته باشد.

همانطور که نقشه تکتونیکی ایران نشان می‌دهد گسل‌های اصلی بزرگی که طبقات تریاس را با شبیه تقریباً قائم نسبت بساحل بالا آورده است میتواند، یکی از علل نزدیک شدن طبقات زیرین بسطوح گود رامسر باشد. در حد بین چشمه‌ها و جنوب آن بفاصله ۳۰۰ متر، ارتفاع زمینهای ناگهان در مسافت کوتاهی به قله‌های ۲۰۰ و ۳۰۰ متری ختم می‌شود. بنظر میرسد که زمینهای، در دامنه کوه و در وسط باعها بوسیله چند شکستگی گسلی مستند، موازی با ساحل دریا بالا آمده و زمینهای شمالی‌تر، در مرکز شهر رامسر به گودی افتاده است.

میتوان تصور کرد که بواسطه وجود شکستگی‌های مزبور، آبهای محبوس در زیر زمینهای رامسر، راهی بخارج یافته و از منافذ زمین که به شکستگی‌های اصلی یا فرعی گسلی ارتباط دارد بیرون می‌آید. شکل (۱).

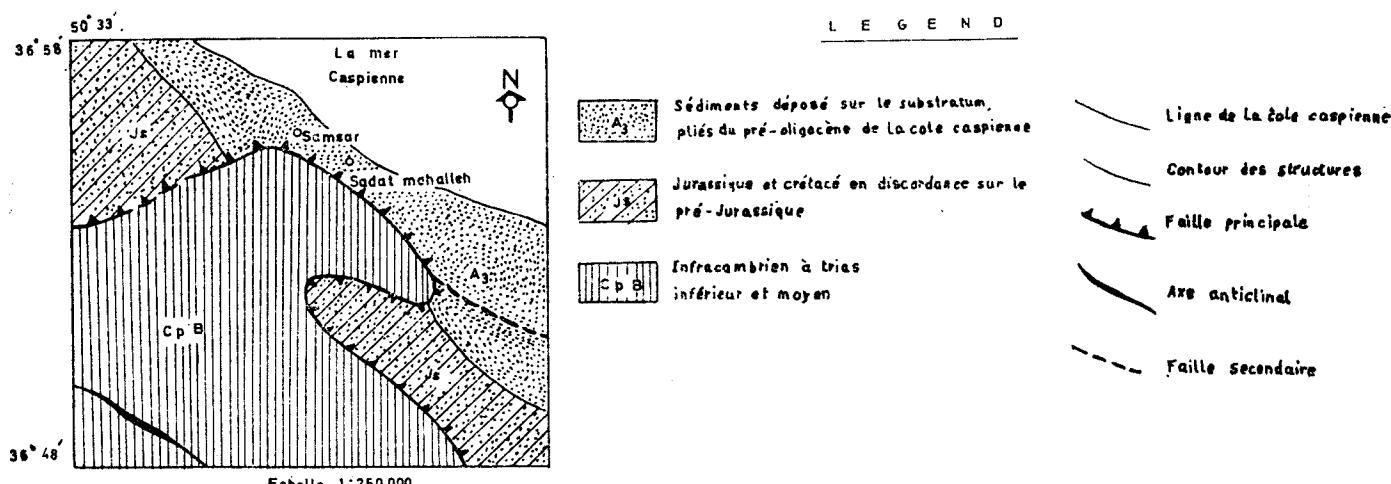
نقشه تکتونیک ایران شکستگی اصلی را بطور مشخص نشان میدهد شکل (۲). شبیه طبقات کوههای جنوبی ۳ درجه شمالی است، لذا آب چشمه‌ها از زمینهای جنوبی تأمین می‌شود نه از سمت دریا. آبهای گرم بیکربناته به حضن رسیدن بسطح زمین و سرد شدن، قدرت حلله خود را از دست داده و آهک را بصورت توف کرم رنگ متخلخل رسوی داده است. در داخل طبقات توف، لایه‌های نازک‌سیاه رنگی بصورت علی‌سیهای غیر مستند وجود دارد که بشدت اکتیو می‌باشد. تجزیه رادیومتری نشان داده است که این اکتیویته در اثر وجود رادیوم می‌باشد.

شکل (۱)

نقشه مرتفعات پیش‌های ساریاب ای سعدون
در جنوب و جنوب شرقی رامسر

(سه قسمت واقع در چپ شکل بالا باید هاشور عمودی داشته باشد)

Extrait de la carte tectonique de l'Iran du
Géological Survey of Iran (1973) 1:2,500,000

شکل ۲ - نقشه تکتونیک ایران که نشان دهنده بالا آمدن زینتها و شکستگی محدود
WNW – ESE میباشد

منشاء رادیوم در آبهای معدنی

آبهای معدنی بواسطه داشتن حرارت و یونهای فلزی و غیرفلزی فراوان، قدرت حلاله قوی دارند و در سر راه خود برخی ترکیبات موجود در سنگهای آذرین و رسوبی را حل می کنند. اغلب سنگهای آذین بمقدار کم و بطور پراکنده دارای کانیهای اورانیم می باشند. با کانیهای اورانیوم همیشه مقدار کمی رادیوم وجود دارد.

مسیر چشمehای آبمعدنی رامسر که بمقدار استثنائی رادیوم دارند، باحتمال زیاد از نزدیک یک رگه، یا زمینهای غنی از اورانیوم عبور می کند. با توجه به ضعف امت رسو بآهکی جدید و نیز لایه های اکتیو که نتیجه رسو چشمehاست، میتوان دریافت که آب چشمehا در زمانی دور بر انتساب زیادتر از حالا بوده است و مدت زمانی کوتاه (از نظر زمین شناسی)، بعضی از این چشمehا از نزدیکی یک زمین غنی تر عبور میکرده اند زیرا انتقال مواد رادیواکتیو بسطح، بسیار بیشتر از امروز بود است^(۱).

چشمehای آبمعدنی کنونی رامسر

چشمehای آبمعدنی فعلی رامسر از دو گروه متمایز تشکیل می شود که بفاصله ۰۰۰ متر از یکدیگر واقع شده اند.

گروه الف - چشمehای آبگرم منطقه اطراف هتل رامسر که مظهر فعلی آنها در باغ جنوبی و بفاصله کمی از آن قرار دارند.

گروه ب - چشمehای آب سرد منطقه آب سیاه که چشمehای فعلی آن از ۰۰۰ متری مشرق هتل ها شروع می شود.

گروه الف - در منطقه هلتها - آبهای گرم گوگردی حامل اصلاح رادیواکتیو بصورت چشمehایی در یک محوطه، در محلی ظاهر می شوند که در آن باغ احداث شده است.

تراوشات آب باضافه فاضلاب حمامها، در جویهای کوچکی، بسمت رودخانه شرقی جریان می پابد رسوب این جویهای آهکی، برنگ زرد و کرم یا خاکستری رنگ و لجن مانند است، با بوی هیدرژن سولفوره که همراه با نهشته های آهنendar و رشته های سیاه مواد آلی میباشد.

اکتیویته روی آب حوضها طبق سنجشها که انجام گرفته است .۳۵ تا .۵۰ شماره در ثانیه (c/s) یعنی کمی از زمینه (Background) بیشتر است.

۱- رادیوم که در نتیجه شکسته شدن اورانیوم تشکیل می شود از نوع فلزات قلیائی خاکی است که اصلاح آن در آب بسیار سحلون است و همراه آبهای معدنی بسطح زمین می آید. اورانیوم که کمتر محلول است در شکافهای سنگها بصورت کانی های پايدار ستم کری شود و مانند رادیوم بسهولت بسطح زمین نمی آید. بهمین دلیل چشمehای آبمعدنی کمی رادیوم دارند ولی مقدار اورانیوم آنها نامحسوس است. اگر آب چشمeh مستقیماً از یک آتشفسان (فمال یا خاموش) یا از یک منطقه معدنی مرسی شده بگیرد معمولاً مقدار رادیوم آن کم است، لیکن اگر در سر راه خود بسمت سطح زمین از نزدیکی زمینهای اورانیوم دار بگذرد، مقدار مواد رادیواکتیوی که با خود همراه می آورد بسیار زیادتر است.

تراوشهای زمین و باغ و نیز فاضلاب آنها که در جویها جریان دارد اکتیویته بیشتری نشان میدهد.
در اینجا زمینها گل آلد و بد بو است.

تعداد چشمه‌ها در منطقه هتل سه تا است که از غرب بشرق به شماره‌های یک، دو، سه،
شماره گذاری شده و بفاصله حدود ۲۰۰ متر از یکدیگر است آب آنها با حرارت بین ۳۵ و ۴ درجه، شور و
وکمی تلغی است، چشمه‌های شماره ۱ و ۲ از نظر ترکیب شیمیائی و سایر شرایط، مانند رنگ، تهذیب،
رادیواکتیویته، بهم شبیه است. چشمه شماره ۳ با آنها کمی تفاوت دارد و به ترکیب چشمه آب سیاه
نژدیک میشود. آب سه چشمه به حمامهای خصوصی و عمومی هموی هدایت میشود. چشمه شماره
یک از همه پر آب‌تر است (۴ لیتر در ثانیه). آب آن شیری رنگ است. در روی آن لخته‌های زرد و
خاکستری که نتیجه فعالیت باکتریها میباشد مشاهده میشود. چشمه شماره ۲ نیم لیتر در ثانیه و شماره ۳
(که به چشمه زیر پل معروف است) یک لیتر در ثانیه آب دارد^(۱).

- جدار حوضچه چشمه زیر پل سیاه رنگ است که شاید این سیاهی ناشی از رسوب املاح رادیوم
باشد. در اطراف آن رسوبات توف آهکی قدیمی ضخیم است.

سقدار آهک چشمه‌های فعلی و همچنین مقدار اکتیویته آن بقدرت نیست که بتواند لایه‌های توف
آهکی (تراورتن) ضخیم قدیمی و لایه‌های سیاه پراکتیویته آن‌حالی را نهشته باشد. شاید آبدی چشمه‌ها
کم شده و یا بعضی از چشمه‌های پر آب و پراکتیویته قدیمی مسدود شده است.

گروه ب - منطقه رمک Ramak و آب سیاه.

در این منطقه آبهای اکتیو فعلی گرم نیست (۲۹ درجه در مهرماه) لیکن وجود قطعات بزرگ
منک آهک تراورتن در آن نزدیکیها نشان میدهد که سابقاً چشمه‌های آب گرمی احتمالاً در این منطقه وجود
داشته که امروزه مسدود است.

منطقه آب سیاه در ۵۰ متری جنوب شرقی هتل قدیمی را مسیر و مشرق دهکده رمک واقع شده
است. اکتیوترين چشمه، خود (آب سیاه) است. درصد متری شرق آن، در امتداد یک خط تقریباً
مستقیم، که یک امتداد گسلی است، چندین چشمه رادیوم دار به نامهای: عابدین زاده - آبوزیر - رمک
اسپید دشت و طالش محله، قرار دارد. دورترین این چشمه‌ها، چشمه آبدی سادات محله، اکتیو
نیست (گروه تحقیقات اورانیم و - زیگلر، ۱۹۶۱).

چشمه آب سیاه در صدمتری جنوب خیابان اسفالتی در داخل یک باغ به ابعاد ۲۰×۲۵ متر واقع
است. مظاهر چشمه را بصورت حوض با دیواره ساروح شده ابعاد ۵×۲ متر در آورده‌اند. بواسطه رسوب
سیاه رنگی املاح رادیوم روی دیواره حوض آب آن، قیره بمنظور میرسد. اطلاق نام آب سیاه به این چشمه
نیز بهمین دلیل است. آب چشمه، از کف حوض که حدود ۲ متر عمقدار دارد نشست میکند، یا میجوشد.
آبدی این چشمه بازدازه یک قطر یک‌لوله دو اینچی است. این آب، زلال و بی‌رنگ است. علاوه بر این

حوض ، آب اکتیو از تمام منافذ سطح باغ و دیواره جویهای اطراف ، تراوش کرده و بصورت رشته باریکی در جنوب باغ جریان پیدا میکند . تشعشع گاز رادن (Radon Rn²²²) تا ارتفاع چهار متر با دستکش محسوس است . اندازه گیری تشعشع با گامامتر روی آب حوض ، بیش از ده هزار شماره و در ارتفاع دو متری ، حدود ۸ هزار شماره است . روی جوبها و داخل چاله هائی که در زمینهای باغ و اطراف آن حفر کردیم ، حدود ۴ هزار شماره نشان میدهد . کف باغ آب سیاه دارای خاک مرطوب ، بدون - رستنی طبیعی ، و درختهای کوتاه و کم رشد است^(۱) .

اندازه گیری رادیوم آب سیاه :

مقدار رادیوم آب سیاه در آزمایشگاه حفاظت مرکز اتمی دانشگاه تهران با همکاری دکتر - پرنیانپور و خانم خادمی با متند Rushing اندازه گیری شده است^(۲) .

در اندازه گیرهای ایران کمتر از یک Pci / lit تعیین شده است و حال آنکه رادیوم چشمه های منطقه آبهای مختلف شمال ایران میباشد^(۳) .

جدول زیر مقدار رادیوم چشمه ها را بدست میدهد^(۴)

مقدار بر حسب Pci / lit	فاصله چشمه از آب سیاه به متر	نام چشمه
1×10^4	صفر	چشمه آب سیاه
2.2×10^3	۱۰۰	چشمه باغ عایدینزاده
1.3×10^3	۷۰۰	چشمه رسک
1.6×10^2	۹۰۰	چشمه آب وزیر
2.56×10^3	۱۰۰۰	چشمه اسپید دشت
7×10^3	۱۰۰۰	چشمه طالش محله

در اطراف تمام چشمه های بالا مقدار رادیواکتیویته هوا بسیار زیاد است .

۱ - آزمایشگاه رفاهنس وزارت بهداری ، طی یک طرح تحقیقاتی وزارت علوم ، دریاره اکتیویته آبهای و محیط زیست این منطقه ، مطالعاتی در دست دارد .

۲ - این اندازه گیری مربوط به نمونه برداری در یک قصبه است . بعید نیست در قصبه برا آبتر ، بواسطه تداخل آبهای سطحی در آب زمینی ، مقدار رادیوم کمی تفاوت کند .

۳ - پرنیانپور ، خادمی ۱۹۷۱ (رجوع شود به بیلیوگرافی)

خصوصیات شیمیائی آبها تجزیه شیمیائی آبهای رامسر (بدون درنظر گرفتن رادیواکتیویته) چندین بار در دانشکده داروسازی بعمل آمده است^(۱).

این تجزیه به تفسیر زمین شناسی زیر زمین رامسر بسیار کمک میکند:

ترکیب شیمیائی	چشمدهای پشت هتل به حسب میلیگرم در لیتر	چشمدهای آب سیاه با چشمدهای پشت هتل (درحدود)	مقایسه آب سیاه با چشمدهای پشت هتل
هیدرژن سولفوره الیدرید کربنیک آزاد قلیائی برحسب کربنات کلسیم :	از ۱۳ تا ۱۸ از ۱۷۲ تا ۳۲۵	۲۱۷	کمتر
تام	از ۹۶۹ تا ۱۲۴	۵۴۱	کمی بیشتر
دائم	از ۱۰ تا ۲۰	۱۸	
پیکربناتهای قلیائی خاکی برحسب :	از ۱۱۲۴ تا ۱۱۵۸	۶۳۸	نصف
(CO ₃ H) _۲			
سنگینی برحسب کربنات کلسیم :			
تام	از ۲۷۲۸ تا ۲۸۳۹	۱۰۰۲۰	۷ برابر
دائم	از ۲۱۲۹ تا ۲۴۱۵	۱۰۱۴۲	
کلرورا برحسب Cl ⁻	از ۱۰۱۸۸ تا ۱۱۹۹۹	۶۷۸۰۰	۶ برابر
سولفاتها برحسب SO ₄ ⁻	از ۲۰۲ تا ۲۱۱	۸۲	ثلث
منیزیم برحسب Mg ⁺⁺	از ۱۹۳ تا ۲۱۲	۷۰۰	۵ برابر
کلسیم برحسب Ca ⁺⁺	از ۸۷۷ تا ۹۵۷	۴۴۸۲	۰ برابر
سیلیس برحسب SiO _۲	از ۹ تا ۱۰	۶	نصف
نیتریت و نیترات			
آمونیاک			
پاقیمانله خشک در ۱۸۰ درجه	۲۰۲۰۰ تا ۱۸۲۴۷	۱۱۷۵۰۹	—
مشتبه	مشتبه	مشتبه	—

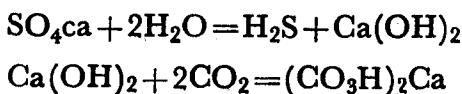
نتیجه گیری از تجزیه شیمیائی:

مطالعه ترکیب شیمیائی آبهای رامسر میتواند تا حدی ما را راجع به منشاء این آبهای و رسوبات اکتیو آن رهنمون باشد نتایج زیر، بطور خلاصه، از این ترکیب بدست میآید:

- ۱- از روی طعم و مزه آن میتوان احتمال داد که چون آب دریای خزر خیلی کمتر از آبهای رامسر

شور است، لذا نفوذ آب در ریا در این چشمه‌ها مستمر است و شوری آبهای معدنی در نتیجه عبور از لایه‌های تبخیری و نمکدار است.

۲- وجود هیدرژن سولفوره در این چشمه‌ها نشان میدهد که آبهای از طبقات سولفات‌دار عبور میکند. لخته‌های خاکستری رنگ بالمس چرب، در روی حوضچه‌ها، نشانی از وجود باکتریهای غیر هوایی است که در عمق، یا نزدیک سطح زمین، در مجاورت اندیروید کربنیک، سولفات‌ها را احیاء کرده و تبدیل به هیدرژن سولفوره و بیکربنات کلسیم میکند. (۱) مطابق این فرمول:

موضوع نقش باکتریها در احیاء سولفات‌ها به تفصیل در مقاله آقای دکتر جنیدی و دیگران^(۱) مورد بحث قرار گرفته است که از نظر نتیجه گیری زمین‌شناسی، برای ما جالب است. در آن مقاله فقط به نقش سولفات‌کلسیم (گچ) و سولفات‌منیزیم اشاره شده است ولی چون تجزیه‌های اخیر^(۲) وجود باریم و رادیوم را در رسوبات این چشمه‌ها محرز کرده است، نقش سولفات‌باریوم و رادیوم نیز میتواند قابل ملاحظه باشد. این امر پس از حفاری و گمانه زدن قابل تحقیق است.

۳- رسوبات زرد رنگ لجن مانند در کف جویها عبارت از گوگرد کولوئیدی است که در نتیجه فعالیت باکتریها و احیاء سولفات‌ها، در زیر زمین، و سپس اکسیداسیون هیدرژن سولفوره در نزدیکی سطح زمین حاصل می‌شود^(۳).

۴- کلرور زیاد آب سیاه (۰.۱۱ گرم در لیتر)، در مقایل ۶ گرم در لیتر^(۲) (برای چشمه‌های پشت هتل) میتواند علاوه بر کلرور سدیم در نتیجه وجود کلرور باریوم و رادیوم باشد. با مقایسه منگینی تام و دائم و میزان سولفات‌آبهای میتوان نتیجه گرفت که مقداری از کلرورها هم، بصورت کلرور کلسیم است. ۵- تجزیه‌های شیمیائی، آبهای گرم رامسر را در ردیف آبهای معدنی کلرورو بیکربناته کلسیک و منیزین گازدار قرار میدهد که ترکیبی شبیه به بعضی از آبهای معدنی دامنه البرز، مانند چشمه آب اسک، آبهای معدنی تنکابن و نظایر آن دارد لیکن بواسطه وجود کلرور بیشتر در ردیف آبهای کلرورو هیپرتونیک میباشد.

نتایج کلی: از تمام مطالب بالا میتوان چنین نتیجه گرفت:

۱- با وجود فاصله کم و وضع یکنواخت ظاهری زمین‌شناسی، منشاء آبهای دوگروه چشمه‌های رامسر، یکی نیست. بین این دو در زیر زمین سدی موجود است که مانع تداخل آبهای دوگروه دریکدیگر میگردد. در مسافت کوتاه بین چشمه‌های گروه الف و ب، با وجود شبیه طبیعی زمین از سمت هتلها بست آب می‌یابد، معهداً آب چشمه آب سیاه، گرم نیست. چشمه‌های پشت هتل، دارای آبگرم ۵ درجه سولفات

۱- مجله طب عمومی شماره ۴ سال ۱۳۴۴

۲- مقاله رسوت رادیوم دار رامسر مجله دانشکده علوم زیر چاپ (ف- ناظمی)

۳- مجله طب عمومی شماره ۴ سال ۱۳۴۴

فراوان‌تر، و رادیواکتیویته کم است و حال آنکه چشمه‌های منطقه آب سیاه دارای آب سرد، کلرور زیاد (شش برابر)، سولفات‌کم، مواد آهنه، مینیزیم و کلسیم بسیار زیادتر که بصورت کلرور است، و رادیواکتیویته شدید می‌باشد.

۲- گازهای سولفوره، در آبهای پشت هتل، بیش از چشمه‌های آب سیاه است. چشمه‌های پشت هتل دارای مشخصات آبگرم معدنی^(۱) بارادیوم کم است که با یک منطقه داغ داخل زمین ارتباط دارد، لیکن چشمه‌های آب سیاه قطعاً از نزدیکی یک منطقه معدنی پراکتیویته، یا شاید یک رگه اورانیوم دار می‌گذرد^(۲).

۳- در منطقه آب سیاه، چون تا مسافت زیادی زمین متخلخل و از آب اکتیو خیس است لذا مهار کردن چشمه‌ها و لوله کشی و زهکشی مانند منطقه پشت هتل عملی نمی‌باشد. به همین دلیل چشمه آب سیاه و باغ اطراف آن، به مناسبت تشعشع شدید گاز رادن Rn^{222} ، منطقه سالمی نیست و همانطور که فعل مسکونی نیست در آتیه نیز نباید بعنوان محل سکنای دائمی انسان و دام قرار گیرد.

یکی از دلائل این رادیواکتیویته شدید و وجود رادیوم در آبهای، میتواند بواسطه گذر آب از لایه‌های اورانیوم دار، در زیر زمین باشد. این فرض و احتمال، با مقایسه زمین شناسی رامسر با ماینرات البرز، تاحدی تقویت می‌شود. در صورت شناسائی کافی زمین شناسی ممکن است این اندیس، در آتیه، ما را به وجود یک ذخیره احتمالی اورانیم، رهنمون گردد.

منابع فارسی

افتخار نژاد، جمشید، تقی‌زاده، ن. ۱۳۴۶

رسوبات رادیواکتیو رامسر، گزارش داخلی سازمان زمین شناسی کشور، ۶ صفحه، یک تصویر

دکتر جنیدی، محمد جواد، با همکاری دکترها، خدا بنده، شریعت، غفوری

۱- چشمه‌های گوگردی سادات محله، مجله طب عمومی شماره ۱، آبان ۴۳۴۱، صفحه ۹-۱۵، ۹ تصویر، یک جدول تجزیه.

۲- چشمه‌های معدنی رامسر، مجله طب عمومی شماره ۴ سال ۱۳۴۴، صفحات ۱۸۱-۱۷۰، ۹۶۱۷۰ تصویر، یک جدول تجزیه.

۳- چشمه‌های آب اسک و رامسر، مجله طب عمومی سال سوم صفحات ۲۳۶-۲۱۷

ناظمی فخر ایران

۱- مطالعه مناطق رادیواکتیو رامسر، گزارش مرکزی دانشگاه تهران ۱۳۴۶-۴۷ (۲ گزارش)، ۱۷ صفحه، یک تصویر.

۱- خواص درمانی چشمه‌های آب اسک و رامسر، مجله طب عمومی سال سوم صفحات ۲۲۶-۲۱۷

۲- نسبت اورانیوم به رادیوم در رسوبات اکتیو اطراف چشمه‌ها، در مرکز انتی فرانسه اندازه گیری شده و در مقاله‌ای که درباره زمین شناسی رسوبات رادیواکتیو رامسر چاپ می‌شود از آن بحث می‌شود.

BIBLIOGRAPHIE

- 1—Akhavanniaki , A. , Ghalamsiah , A. , Mesbah , A.
1965—Radium concentration and total activity of mineral and drinking water of Alborz area. , Teh. Univ. Nuc. Center (T.U.N.C.) , rep. No. 34.
- 2—Geological Survey of Iran
1973—Carte tectonique de l'Iran , 1:2,500,000
- 3—Khademi , B. , Mesghali ,
1971—Mineral water containing Radium of Ramsar of their effect in treatment of diseases. Inst. of Public Health and Teh. Unir. Nuc. Center, rep. No. 1812.
- 4—KHORASSANI , M.
1970—Radium 226 concentration in Iran's mineral waters.
- 5—MORGAN DE , J.
1905—Géologie stratigraphique: Mission Scientifique en Perse , Part III , 136 P. 30 Pl. t.3., E. Leroux , Paris. (Eaux minérales de Toncéabone.
- 6—NAZEMI , F. (Sous Presse).
1975—Les zones radioactives de Ramsar, Part I: Les sédiments radifères, B. Fac. Sci. Univ. Teheran , 4 fig. 2 tb. anal. bibl. 1P. Part II: L'uranium probable, au sous—sols de Ramsar. rap. ronéo. 8 P. ill. bibl. 1P.
- 7—Parnianpour , H. , Khademi , B. & Moayeri , R.
1971—Natural radiation sources and level in Iran. IARG Interal Technical 71/006 ; Meeting of the Advisory Committee on Environmental Appendix VIII. 10P. bibl. 1P.3 table. W.H.O.
- 8—SCHIMMINSKY , F.
1964—Microorganisms in mineral springs. Image , No. 12.
- 9—ZIEGLER , V.
1961—Les indices uranifère en Iran. rap. inédit multigraphié 108 P. ill. coupes, tb. anal. 4 annexe, En Fra.